

COMPRA, LEE, DIFUNDE
La Verdad nº 107
(enero de 2021)
**Crisis mundial del sistema capitalista:
Los Estados Unidos y el mundo**

Els 140.000 milions dels fons europeus, condicionats a les exigències de la UE

Govern central i autonòmics, dirigents, patronals i sindicats, comentaristes econòmics ..., tots coincideixen a dir que la salvació de la greu crisi econòmica desencadenada per la pandèmia depèn dels fons europeus, de 140.000 milions d'euros: 72.000 en transferències directes -a finançar amb deute europea que pagaran entre tots els Estats- i 68.000 en préstecs.

Per rebre aquestes ajudes, el govern ha elaborat un Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència, amb 30 apartats que inclouen 170 reformes. D'aquests 30 apartats, el govern ha concretat ja 28, que ha remès ja a la Comissió Europea per a la seva anàlisi i ratificació. Però li falten dos apartats: la reforma laboral i la de les pensions.

I tot i que tant el govern com altres fonts -entre elles, els dirigents d'UGT i CCOO- neguen reiteradament que hi hagi condicions polítiques i econòmiques per a aquestes ajudes, és un secret a veus que això no és cert. Sense anar més lluny, el passat 13 de febrer, Andrés Gil, corresponsal a Brussel·les de Eldiario.es, escrivia el següent: "Reforma laboral i pensions. Pensions i reforma laboral. És on es centren les negociacions entre el Govern i la Comissió Europea per desfer un nus de 140.000 milions d'euros, els dels fons de recuperació".

Els fons tenen tres eixos fonamentals: que hi hagi reformes, que hi hagi inversió en els àmbits de la transició digital i ecològica i que tot estigui alineat amb les recomanacions del Semestre Europeu, el mecanisme pel qual la Comissió Europea pressiona perquè la política de tots els governs se sotmeti a les necessitats del capital financer. I, dins d'aquestes recomanacions, és recurrent la insistència de Brussel·les en una reforma del sistema públic de pensions, emparada, suposadament, en la preocupació per la sostenibilitat de les pensions.

Per què no s'han enviat encara a Brussel·les les conclusions definitives de govern pel que fa a reforma laboral i pensions? Senzillament perquè una nova retallada de pensions i mantenir -o fins i tot aprofundir- les reformes laborals abocaria al govern a un enfrontament obert amb el moviment obrer per el qual no té força suficient. D'aquí la necessitat de portar-ho tot al diàleg

social, per buscar un suport dels dirigents d'UGT i CCOO.

La reforma laboral

Les exigències de Brussel·les posen en solfa el que estableix l'acord de coalició entre PSOE i Unides Podem, que deia el següent: "Derogarem la reforma laboral. Recuperarem els drets arrabatsats per la reforma laboral de 2012", i afegia que: "Derogarem la prioritat dels convenis d'empresa sobre els sectorials". La pressió de Brussel·les s'evidencia en el document Inversions i reformes per a un mercat laboral dinàmic, elaborat pel Ministeri d'Economia i l'Oficina Econòmica de la Moncloa, i que va ser publicat per el país, en què s'advocava "per la prevalença dels convenis d'empresa sobre els sectorials".

En el moment actual, a jutjar pel que diuen diferents mitjans de premsa, després de setmanes d'estira-i-arronsa dins el propi govern, aquest s'inclina per proposar una modificació per etapes de la reforma laboral, que permeti conservar el més possible de la mateixa. Per a això es donaria suport, dins el diàleg social, en la Patronal, que defensa obertament que no es toqui un pèl de la reforma.

La ministra de Treball, Yolanda Diaz, ha viatjat a la fi de 2020 a Brussel·les, on s'ha entrevistat amb el comissari de Finances, Paolo Gentiloni, i el d'Ocupació, Nicolas Schmit, i, segons la Comissió Europea, les negociacions van per bon camí.

"Estem d'acord amb les recomanacions de Brussel·les en relació amb el mercat laboral", deia Díaz després de veure amb la Comissió Europea: "Ens assenyalen que Espanya té un problema de precarietat, de temporalitat, de segmentació de mercat de treball, de dualitat. no podem estar més d'acord en el Govern d'Espanya. per això, per fi, després de 36 anys, el nostre país es va comprometre a reformular i prendre mesures per corregir aquests efectes. Portem des de l'any 84 amb múltiples plantejaments que han permès que tinguem nivells de temporalitat insuportables. Això és el que diu la Comissió Europea i el Govern d'Espanya no pot estar més d'acord". El que no diu la mi-

nistra és que totes les reformes laborals, menys la primera, que va crear precisament els contractes temporals, s'han fet en nom d'acabar amb l'excessiva temporalitat i la dualitat del mercat de treball. Tampoc va manifestar un compromís nítid de derogació, d'acord al que sí proposaven en la campanya electoral.

"La negociació està ja molt avançada", deia Gentiloni aquest dijous, precisant que "els nostres serveis ja estan treballant amb el Govern d'Espanya i ara ens centrem en la reforma del mercat de treball i en les pensions. Així que encara no podem donar una avaluació completa". El que confirmaven fonts d'Economia aquesta setmana: "Cal veure aquests últims detalls, tancar alguns serrells amb la Comissió Europea".

Economia explica que tant la fitxa de la reforma laboral com de les pensions "són les últimes que es van enviar i són especialment denses i és normal que segueixi havent-hi una discussió. La recepció que jo he vist és positiva i constructiva. En aquests estem, en els últims serrells, són temes rellevants".

La qüestió de les pensions

Brussel·les insisteix en la necessitat de ficar tisora en el sistema públic de pensions, sota l'excusa de la seva preocupació pel sosteniment del sistema. A aquesta exigència, el Govern espanyol ha respost proposant augmentar els anys del càlcul per a la jubilació, encara sense concretar cap número d'anys. Una qüestió que estava present en els esborranys que manejava el Pacte de Toledo fins a molt avançades les negociacions, però que no es va incloure en el text definitiu que va aprovar la comissió.

En textos previs, s'emplaçava al Govern a analitzar l'impacte de l'ampliació del període dels 15 als 25 anys i afegia: "Aquesta avaluació ha de contemplar, també, la possibilitat d'efectuar futures ampliacions del període de temps que es té en compte per el càlcul de la base reguladora, aconseguint fins i tot, si escau, la totalitat de la vida laboral".

Calviño, a més, ha afirmat a Brussel·les després de reunir-se amb els comissaris econòmics: "El missatge que des del Govern

hem volgut llançar és el de la protecció de la capacitat adquisitiva de les pensions ara i, sobre la base del diàleg social, seguir reforçant el nostre sistema i garantir la sostenibilitat en el llarg termini “.

“La Comissió Europea porta anys fent recomanacions a Espanya sobre les pensions”, ha afirmat Calviño, “i està analitzant juntament amb nosaltres les diferents xifres, les diferents previsions, l'impacte sobre el sistema de pensions com sobre el pressupost públic i per tant el impacte fiscal de les diferents mesures “.

La pròpia Unió Europea és conscient de la necessitat d'implicar els sindicats en totes aquestes reformes “També estem insistint”, deia Dombrovskis, Vicepresident de la Comissió Europea, “que quan els Estats membres preparin els seus plans de recuperació, han de fer consultes amb els interlocutors socials i amb les parts interessades: els plans es debaten internament “.

Les empreses de l'IBEX-35, a la caça dels fons europeus

El Pla de Recuperació inclou mesures en molts àmbits. Mesures per al conjunt de l'economia i de “modernització de sectors estratègics específics”, entre els quals s'inclou el comerç, el turisme, el sector agroalimentari, salut, automoció, aeronàutica o administracions públiques. S'inclouen, citem a la premsa “l'estratègia verda, modernització de la política d'habitatge, agrícola i pesquera, l'ús eficient de terra i l'aigua, l'Estratègia de mobilitat sostenible i connectada, la reforma energètica, la reforma de sistema de depuració i sanejament d'aigües, la gestió de residus i economia circular, Justícia, digitalització de les administracions i millora de la qualitat regulatòria i el clima de negocis, la política industrial ‘Espanya 2030’, la modernització i reforç de el sistema de salut, la reforma educativa, de formació professional i universitats, així com la nova economia de cures, la reforma de la política d'inclusió i els serveis socials i la reforma fiscal “.

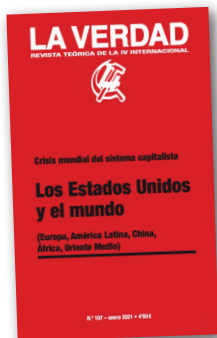
Tot i l'enorme vaguetat del que s'ha inclòs en la versió que s'ha fet pública del Pla de Recuperació, Transformació i Resiliència, és clar que tot es va a basar en una nova figura de la mal anomenada col·laboració públic privada, que en realitat és posar els recursos públics al servei del capital, és a dir, privatitzar: els Projectes Estratègics per a la Recuperació i Transformació Econòmica (PERTES).

Segons el document enviat a Brussel·les pel govern, “La COL·LABORACIÓ PÚBLIC-PRIVADA constitueix un quart principi director indispensable (...). L'ús d'instruments financers, com ara els fons publicoprivats d'inversió (per a I + D, startups, o digitalització ...), pot ser útil per articular aquesta imprescindible col·laboració amb el sector privat “. Precisament per això, les empreses de l'IBEX 35 ja estan a la caça dels 140.000 milions de

fons europeus. Cinc Dies explicava el 15 de febrer que “L'Ibex es llança a per fons de la UE amb plans per més de 100.000 milions”. I afegia que “ACS, Aena, Acciona, Ferrovial, Iberia o Seat, entre d'altres, han entrat a competir amb força amb les elèctriques i amb les hoteleres, avantatjades en aquesta cursa per transferències per 70.000 milions que s'esperen entre 2021 i 2023” .

La “col·laboració publicoprivada” no es va a limitar, però, a la injecció de fons públics als negocis privats per a projectes industrials. La mateixa filosofia s'aplicaria a les inversions en sanitat, educació, serveis públics, economia verda ..., que es veurien sotmesos a una nova onada de privatitzacions.

Dur a terme aquest conjunt de contra-reformes que exigeixen el capital financer i les seves institucions exigeix no només que la política de “diàleg social” paralitzi l'acció dels sindicats -la qual cosa ningú pot garantir quan milers i milers de delegats i de seccions estan disposats a defensar-se-, sinó que d'una banda el Govern tingui els acords polítics per dur a terme aquestes mesures i per un altre la població estigui resignada a això. Però les mobilitzacions d'aquests dies, en particular les de la joventut per la llibertat d'expressió mostren que no hi ha resignació, sinó que creix la ràbia i la indignació, com també ho demostren els pensionistes que convoquen l'1 de març una nova jornada de mobilització.

Crisi mundial d'sistema capitalista Els Estats Units i el món (Europa, Amèrica Llatina, Xina, Àfrica, Orient Mitjà)

PRESENTACIÓ DE LA VERITAT 107 (VIDEO-CONFERÈNCIA)

Dijous 4 març - 19 a 21 hores - Sol·licita l'enllaç

Campaña de extensión y suscripciones a esta Carta Semanal

Si no la recibes, te invitamos a que la recibas cada semana. Si la recibes, te proponemos que suscribas a otros compañeras y compañeros a los que pueda interesar.

La elaboración y envío de esta Carta conlleva algunos gastos. El POSI, que la edita, no tiene ni quiere subvenciones, toda su actividad y sus publicaciones son financiadas exclusivamente por trabajadoras y trabajadores, que quieren apoyar, en este caso, la publicación de la Carta Semanal. Pedimos un apoyo de **5 EUROS** al año o lo estimes oportuno.

Nuestra cuenta corriente en La Caixa es: 2100 2812 51 0200071314. Indicando: Apoyo Carta Semanal

- Para recibir la Carta envía un correo electrónico a: info@posicuarta.org
- Puedes contactar desde: <http://posicuarta.org/cartasblog/contacto>

Partido Obrero Socialista Internacionalista
Sección en España de la IV Internacional

Calle Desengaño, 12 (1º 3A). 28004 - Madrid
Teléfono: 91 522 23 56
<http://www.posicuarta.org>
Búscanos en Twitter: @posicuarta